

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 101.392 van 30 november 2001
in de zaak A. 102.638/XIV-3055.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat C. HERMANS,
 kantoor houdende te 3700 TONGEREN,
 Keiberg 22

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van XXX nationaliteit, op 31 maart 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 31 januari 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 maart 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 13 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 26 september 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. HERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. JANSSEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 29 december 2000 en zich vluchteling verklaart op 12 januari 2001; dat op 31 januari 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 14 maart 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat luidens artikel 20, tweede lid, 2°, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen het verzoekschrift onder meer “een uiteenzetting van de feiten en middelen” dient te bevatten; dat onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden;

Overwegende dat de verzoekende partij in het verzoekschrift ter zake het volgende doet gelden :

“(…)

6. Verzoeker heeft de XXX nationaliteit en was woonachtig te S. Omwille van de politieke activiteiten van zijn vader, die ten tijde van het S.-regime een vooraanstaand burger was en in die hoedanigheid ook naar de Verenigde Staten van Amerika is kunnen reizen voor een opleiding.

Na wisseling van het regime heeft men verzoeker herhaaldelijk lastiggevallen en bedreigd. Ook werd hem toegang geweigerd tot de staatsuniversiteit en diende hij daarna als privé-leraar aan de kost te komen omdat hij in staatsscholen geen onderricht mocht geven.

In november 2000 werd verzoeker gearresteerd omdat hij met de Amerikaanse vlag had gedweept. Hij werd twee dagen gevangen gehouden. In deze twee dagen werd hij mishandeld. Na zijn vrijlating verbleef hij nog enige tijd in XXX doch aangezien de situatie voor hem onhoudbaar werd en hij vreesde het slachtoffer te worden van willekeurige arrestaties en geweldpleging, vluchtte hij weg uit XXX. De Commissaris-Generaal bevestigde de eerste weigeringsbeslissing van het Ministerie van Binnenlandse Zaken omdat aan de verklaringen, van verzoeker geen geloof kon worden gehecht.

Men haalt aan dat er voor wat betreft de dreigtelefoons tegenstrijdigheden zouden zijn met het verhaal van zijn broer K. A. Dit argument is echter niet van aard om de gegrondheid van zijn aanvraag af te wijzen. De frequentie van die dreigtelefoons, -waarmomtrent door verzoeker en zijn broer verschillende verklaringen werden afgelegd-, doet niets af aan het gegeven dat zulke telefoons wel degelijk aan hem werden gedaan. De verdere aangehaalde tegenstrijdigheid over zijn activiteiten in de verkiezingscampagne van president K. werden door de Commissaris-Generaal verkeerd geïnterpreteerd. Het was namelijk zo dat verzoeker actie voerde tegen de huidige president K. er niet voor hem. Laatstgenoemde was immers de oorzaak van de vervolging ten aanzien van de persoon van verzoeker. Men ziet verzoeker als een bedreiging voor de huidige bewindvoering. Zijn betrokkenheid bij een vrije radio wordt in de huidige dictatuur dan ook als gevaarlijk bestempeld. Om deze redenen is verzoeker van oordeel dat hij niet terug kan keren naar zijn geboorteland, omdat hij daar omwille van zijn afwijkende politieke mening, verder vervolgd zal worden.

7. Verzoeker baseert zich voor zijn aanvraag op een schending van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, -art.5-, hetgeen vooropstelt dat eenieder moet kunnen genieten van een recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid, recht dat niet kan worden gegarandeerd bij uitvoering van de thans aangevochten beslissing dd. 14.3.01. (...);

Overwegende dat uit dit betoog kan worden afgeleid dat de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 5 EVRM; dat de verzoekende partij zich in haar uiteenzetting beperkt tot algemene affirmaties zonder in concreto aan te tonen op welke wijze de bestreden beslissing de in het middel aangehaalde verdragsbepaling schendt; dat een betoog dat op zulk een summiere wijze is ontwikkeld de Raad van State niet toelaat zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen; dat het middel niet ontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig november tweeduizend en één, door :

de HH. G. DEBERSAQUES,

W. GEURTS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.